

# РЕШЕНИЕ

№ 317

гр. София, 08.03.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ ГРАЖДАНСКИ**, в закрито заседание на осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нели Куцкова

Членове: Яна Вълдобрева  
Мария Яначкова

като разгледа докладваното от Нели Куцкова Въззивно частно гражданско дело № 20221000500420 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 463, ал.2 от ГПК, подадена от СТОЛИЧНА ОБЩИНА, подадена срещу решението на Софийския градски съд, VI-Ж Гражданско отделение, постановено на 14.12.2021 г. по ч. гр. дело № 14 134/2021 г., което съдът е изменил разпределението на сумите, събрани по изпълнително дело № 20148380401804 по описа на ЧСИ М. Б..

В жалбата се твърди, че в обжалваната част решението на градския съд е неправилно и необосновано. Излагат се доводи, че вземането на общината за такса „битови отпадъци“ представлява привилегировано вземане по смисъла на чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД, тъй като то е публично вземане по смисъла на чл.162, ал.2, т.3 от ДОПК и поради това, че приходите постъпват в общинските бюджети на осн. чл.9а, ал.3 от ЗМДТ. Искане се отмяна на решението в обжалваната му част и присъждане на вземането на общината за местни такси в пълния претендиран размер.

Срещу жалбата е подадено възражение от вискателя „ИНВЕСТБАНК“ АД, в което се излагат съображения, че жалбата е неоснователна.

Длъжниците по изпълнението – Р. Л. Г., „ЛИРА – 3“ ЕАД и В. Г. Р. са подали отговор, в които поддържат, че жалбата на Столична община е основателна.

Присъединените вискатели „МИРЕЛА“ ЕООД и Д. А. Д. не са изразили становище по основателността на жалбата на Столична община.

Софийският апелативен съд, след като обсъди оплакванията на общината жалбоподател и като провери обжалвания съдебен акт, намира следното:

Жалбата е допустима – подадена е при спазване на срока по чл.463, ал.2 от ГПК, срещу валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на инстанционен контрол по настоящия процесуален ред.

По основателността на оплакванията на жалбоподателя, настоящият съдебен състав намира следното: Видно от постановление за разпределение, извършено на 17.08.2021 г. от ЧСИ Б., с него е разпределена сума, получена при проведената публична продажба на недвижим имот. Имотът е възложен на единствения наддавач, който е и вискател – „Инвестбанк“ АД за сумата 1 003 200 лева.

Вземането на банката, в качеството ѝ на ипотечен кредитор, възлиза на 2 850 360,29 лева с пропорционална такса по т.26 от ТТР към ЗЧСИ; вземането на Столична община – район „Овча Купел“ за непогасен данък върху недвижим имот е в размер на 48 372,70 лева с пропорционална такса по т.26 от ТТР към ЗЧСИ в размер на 3 746, 83 лева; вземането на „Мирела“ ЕООД в размер на 2 446,87 лева с пропорционална такса по т.26 от ТТР към ЗЧСИ от 258,90 лева; вземането на Д. Д. е в размер 42 933,73 лева с пропорционална такса по т.26 от ТТР към ЗЧСИ в размер на 3 355,23 лева.

От общата сума, подлежаща на разпределение, ЧСИ е отделил дължимият на държавата ДДС в размер на 200 640 лева, а останалата сума е разпределил между вискателите. В полза на Столична община е разпределена сумата 48 372,70 лева – неплатен данък върху недвижим имот. Суми са разпределени в полза и на останалите вискатели.

Срещу така извършеното разпределение е подадена жалба само от вискателя Столична община с оплаквания, че незаконосъобразно ЧСИ не е заделил в полза на общината сумата 274 661,28 лева такса битови отпадъци, което е публично вземане и подлежи на удовлетворяване с предимство.

С решението си СГС е изменил разпределението, извършено от ЧСИ, но само относно дължимия данък добавена стойност, сумата за което вземане е била отделена от ЧСИ – с довода, че този данък подлежи на заплащане от вискателя, на когото е възложен имотът.

По отношение на вземането на общината, произхождащо от дължими такси за битови отпадъци, СГС е приел, че в случая е неприложима разпоредбата на чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД, тъй като не може да се приравни вземането за местни данъци към това за местни такси.

На съда е известно, че пред ВКС – ОСГТК е образувано тълкувателно дело № 2/2021 г., по което предмет на тълкуване е и въпросът „Представлява ли таксата „битови отпадъци“ привилегировано вземане по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД?“. Настоящият съдебен състав споделя становището, съдържащо се в мотивите на СГС.

Вземането на общината за такса „битови отпадъци“ безспорно е публично вземане по смисъла на чл.162 от ДОПК. Същото обаче не се ползва с привилегията на чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД, тъй като то не представлява данък. Данъкът е публично вземане, установено от

закона, срещу което държавата /съответно общината по отношение на местните данъци/, не дължи насрещна престация. Докато таксата за битовите отпадъци се дължи срещу извършваната от общината услуга, която съгласно чл.62 от ЗМДТ се изразява в:

1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;

2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;

3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Поради това обосновано градският съд е приел, че разпоредбата на чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД не може да се тълкува разширително и таксата за услуга не може да бъде приравнена на данък.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че жалбата на Столична община е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното, Софийският апелативен съд

## **РЕШИ:**

**ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** жалбата на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, подадена срещу решение № 806/14.12.2021 г. на Софийския градски съд, VI-Ж Гражданско отделение, постановено по гр. дело № 14 134/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_